

META KUŠAR

Nove pesmi

1.

Pride dan, ki je določen
za črnega kralja in belo kraljico.
Velika vrata se odpro.
Po jezeru plavata in v mirnem popoldanskem soncu
stražita unus mundus,
ki se med kamni pretaka v knjige in zenice,
v začetke misli,
v zaključke, ki stro vsak netukajšnji večer.
Zametane, natlačene kompozicije ne podro idiličnega življenja,
ki raste v čutih.
Ugrabljena Evropa,
bojim se zate.

2.

Morda zdržim,
ko se posledice ujamejo z dolžnostjo –
ali padem na trne.
Če samo izkrvavim, je nesmisel.
Z žarki obdana poljana privaja oči
in ljubezen privaja srce.
Kdaj lahko potegneš premico?
Kdor ne zna brati, ne zna brati.

3.

Duh oživlja.
Povsod je pomlad.
Strti slivovi cvetovi.
Hijacinte zbite v zemljo.

Nad hišo je udrto nebo.
 Zevs strelja povsem natančno, Kristus
 strmo gleda.
 Hoče, da vzamem zeleni kelih iz Teodorinih rok.
 Samo kelih.
 Laudate pueri!
 Ker replike valijo strašen hlad, se enim na notesih nabira led.
 Mladci si ne upajo vzeti plašča,
 ki ga ponuja Elija.
 Samo besede so,
 ki gorijo.

4.

Rod za rodom stoji v vrsti
 za kovinski sijaj, ki ga kovači ne cenijo.
 Ker ločijo med zlatom in zlatom.
 Ker stari, beli sin s tresočo roko dvigne hrano za tujce,
 da bi postali bratje.
 Oče v oranžnem plašču meče jasminove cvetove.
 V istem hipu, čeprav se zdi, da tri ure kasneje.
 Tudi psi, ki ležijo v pesku debeli od vročine,
 odložijo garje in lakoto in stečejo k igri.
 Vsem
 se nam med zobmi nabere sladek, dišeč pepel.

5.

Smrček,
ki pobira roso,
ne pušča sledi.
Duh se razprostre med rože na petdeseti dan.
Kdo ga sname z njih?
Ko jih voham,
podpisujem poslanstvo.
Enostavno
in novo.

6.

Ni samo belina, vse barve so zraven.
Snežne ptice povezujejo dvorec s sanjami.
Prekucujejo se v letu,
delajo zvezde na črnem nebu.
Pingvini moji, dihajmo globoko,
ko čakamo, da led počí.
Krona je tista,
ki bo uresničila napovedi.
Težko petje in plese odrinila nazaj v gnezdo.
Videli boste, da ima pokrajina svoj globlji pomen.

7.

Na vsej koži, na celi pameti čutim
obdobje, ki je vulgarno na vse strani.
Potrpíte, cvetovi! Junak zmaga, ko se mu ne mudi.
Njegovi koraki,
dejanja, so pisani čudeži, ki rešijo žensko.
Hudobna ne zna kuhati. S težko glavo,
še bolj pa z drobnim srcem zastrupi klorofil.
Žalostni vrtovi, popijte dež! Slišíte kaplje, ki se trkljajo po lapuhu
v večnost?
Videti je, da čas boli.

8.

Harmonija je zadnji zakon. Najvišji.
 Resnična dramaturgija sloni na vzroku in posledici.
 Je to tako težko?
 Inertna masa ne vsrka besede.
 Zato ker stlači spodbudo srca, se ji da življenja.
 Predvsem življenja.
 Morda celo samo življenja.
 Ti, ki pišeš črke kakor nihče drug,
 sediš pred drugo vajo.
 Svoj biser uglesiš z njegovim. Tudi usta in papir.
 Ravnila ne.
 Kar je zunaj srca,
 je neskončno fatalno.

9.

Laudate pueri!
 Kdo je brezobzirno dovolil barbarstvo?
 Resni delavci iz njihovih vrst potrebujejo usmiljenje
 kakor moji. *Mortuus sepellitur*
 Idealni instanci so spodmaknili stojalo in
 zmaga je prekipela čez vse mere.
 Že podi oltarje empirizma?
 Z racami zasipajo kabinete,
 ker krvavo potrebujejo perje.
 Vendar bodo odnosi
 med nebom in vodo ostali slabi.
 Glas, ki sprejme izvoljene, je najslajši.

10.

Ludate pueri!
 Resnice so minirane z osebnostmi.
 Tudi želje in poljubi.
 Ne more oživeti vse naenkrat.
 V atomih ostanejo stoletja cela,
 pa v celicah, ki se obnavljajo,
 v poletnih krošnjah in podnebjju. Ah!
 Iz česa je urejenost?
 Iz česa je instinkt, ki ob torkih meče nože?
 Gentlemen se pojavi spontano, kadar koli,
 vsepovsod, brez zunanjega vpliva.

11.

Drugi svetovi niso tam zato,
 da bi jih opazovali.
 Če prideš tja, delaj!
 Črni mojstri preverijo nastavitve kakor beli.
 Pazljivo nas razvrščajo.
 Glas, ki nas kliče, je en sam. Tukaj in tam.
 Počasi začenjamo, da se takt ne zmeša.
 Dar lahko povsem preide,
 če ga ne varuješ kar naprej.

12.

Ne, hudič ni napuh.
 Samo paličica Luciferja je, ki kaže,
 kje bi se lahko stavilo.
 Če razsodnost zdrsne, se luč prestavi,
 da spet zagledaš zrnje, ki ga luščiš.
 Lažje je najti ogenj v kremenu
 kakor pot v zvezdah.
 Oče je rekel:
Roke imaš kot kmetica.
 Poljubil jih je in umrl.

13.

A gospod je ni častil.
Ne osvojil srca.
Oblast je nakopičil v njej. Visoko.
Iz minute v minuto bi moral razkrivati njeno zvijačo.
In milino.
Zdaj se zdrajsani Mars maže z medom, da bi pritegnil
Venero,
a tak ne more hoditi kakor junak.
Naj dela ona?
Z dahom lepi zlato na štukaturo,
ki je igriva pot v nebesa?
Laudate pueri!

14.

Iz suhega veselja sta šarkelj in ta dan.
Najbolj oddaljena soba se blešči.
Tudi hodnik, čeprav je dogma.
Legenda ni povedala, da bo karakter umoril ljubljansko
središče.
V Londonu tudi mori, a povsem drugače.
Pesnik nima dvoumnega orožja.
Komu se upirajo jeklo, srebro in kositer?
Zmagoslavna zelišča in prapori napolnijo rane.
Tudi koža na starem življenju toplo zažari.

15.

Pesem je usmiljenje.
Čistost. Vztrajnost.
Križ ne. Ker je bila prej. Dosti prej
preden steber prerine z leve in desne.
Na sredo.